

ת"פ 51879/12/21 - מדינת ישראל נגד זיאד אלעוקבי, רשא אלעוקבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51879-12-21 מדינת ישראל נ' אלעוקבי ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. זיאד אלעוקבי
2. רשא אלעוקבי

ב"כ המאשימה: מתמחה, מר עדיאל זנזורי

ב"כ הנאשם 1: עו"ד מוסטפא יחיא

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו במרבית עובדות כתב האישום, בעבירות זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, מספר עבירות הפרעה לשטר בשעת מילוי תפקידו ובעבירות שותפות לניסיון כניסה לישראל שלא כדין.

הנאשמים הם בני זוג. הנאשם הוא אזרח ישראלי ואילו נאשמת 2 תושבת שטחי יהודה ושומרון, שבמועד הרלבנטי לאישום לא היה לה היתר כניסה לישראל.

במועד לא ידוע רכש הנאשם תעודת זהות ישראלית מזויפת, שהוכנה לבקשתו עבור הנאשמת 2. לצורך הכנת התעודה עשה הנאשם שימוש בתעודת הזהות של בתו, שאליה הוצמדה תמונתה של נאשמת 2.

ביום 21.2.20, סמוך לשעה 10:30, נסעו הנאשמים מכיוון דאהריה שליד חברון לכיוון ירושלים ברכב שבו נהגה הנאשמת 2.

בהגיעם למחסום המנהרות, סימן שוטר לנאשמים לעצור את הרכב לצורך בידוק שגרתי. הנאשמים החליפו ביניהם מקומות ישיבה, כך שהנאשם עבר לשבת במושב הנהג ואילו הנאשמת 2 עברה לשבת במושב שלצידו. הנאשם העביר לנאשמת 2 את תעודת הזהות המזויפת, כדי שתציג אותה בפני השוטר.

הנאשם הציג לשוטר את תעודת הזהות שלו, והנאשמת 2 הזדהתה באמצעות התעודה המזויפת.

2. תסקיר שירות המבחן מיום 30.3.23 מלמד כי הנאשם כבן 52, נשוי לשתי נשים ואב לעשרה ילדים בגילי 12-27.

הנאשם למד בבית-ספר במשך 11 שנים. בשנתיים האחרונות ללימודיו התחבר לחברה שולית והחל להיעדר, עד שלבסוף נשר. לאחר נשירתו ממערכת החינוך הנאשם עבד כשכיר במספר מוסכים. בשנת 2002 הקים הנאשם מוסך בעצמו. המוסך הפך לעסק משפחתי שאותו עזב הנאשם בשנת 2010, ואז חזר לעבוד כשכיר. בהמשך שינה תחום עיסוק לחשמלאי, והוא עובד בתחום זה עד היום.

הנאשם תיאר כי יש לו חובות גבוהים המטופלים בהוצאה לפועל.

לנאשם אין הרשעות קודמות והוא שלל שימוש בחומרים ממכרים. ביחס לתיק הנוכחי הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו. הוא תיאר כי אשתו, שהיא קרובת משפחתו, היא ילידת דאהריה ונטולת אשרת שהייה בישראל. לדבריו, ניסה להשיג עבורה היתר שהייה בכל דרך נורמטיבית, ללא הצלחה. בשל רצונו לגור יחד עמה בישראל, הוא ביצע את העבירות. הנאשם ציין כי הוא מצר על מעשיו ומוכן לשאת באחריות להם.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי לשמר יציבות ועקביות במסגרות החיים השונות, כי הוא מבין את חשיבות הציות לחוק, אם כי כאשר מרגיש חוסר צדק הוא מוכן לעבור עליו. הנאשם בעל יכולות ורבליות וקוגניטיביות תקינות, בעל תכונות מנהיגות, חברותיות ורגישות המסייעות לו להתמודד עם מצבים מורכבים. הוא מכיר במעלותיו ובחולשותיו, בעל יכולת לשתף באופן כנה ברגשותיו, נוטל על עצמו תפקיד משמעותי במשפחתו ועושה מאמצים לעמוד בו. הוא בעל יכולת ליצור קשרים טובים עם סביבתו ותופס עצמו כבעל שליטה והשפעה על חייו וכמי שמסוגל להימנע מהתנהגות עוברת חוק בעתיד. לצד זאת צוין, כי ניכר שלנאשם נטייה לכעוס ולהגיב בצורה שאינה אדפטיבית כלפי הסביבה, והוא תיאר כי הוא מעוניין לערוך שינוי בדפוס זה ובוויסות דחפיו ומוכן להשתלב בטיפול. לפיכך, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית, ובנוסף הומלץ לגזור עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

3. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 22.3.23 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו, את ריבוי העבירות וטענה כי הנאשם הוא שביצע את מלאכת הזיוף ומסר את התעודה המזויפת לנאשמת. כן הדגישה המאשימה כי העבירות בוצעו לאחר תכנון והכנה מוקדמת, ומתוך מודעות מלאה של הנאשם לכך שהוא מבצע עבירות, וטענה כי לנאשם הייתה כוונה להמשיך ולעשות שימוש בתעודה המזויפת אלמלא נתפס. המאשימה תמכה בטיעוניה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה ושישה חודשי מאסר בעבודות שירות, וביקש לאמץ את המלצת התסקיר ולגזור על הנאשם שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. בטיעוניה הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם בעל אזרחות ישראלית ועל כן הרשעתו בעבירת כניסה לישראל שלא כדין מוטלת בספק. כן הדגיש ב"כ הנאשם את עברו הנקי של הנאשם ואת היותו אב לעשרה ילדים, הדגיש כי אשתו של הנאשם גם היא נעדרת עבר פלילי וטען כי כניסתה לישראל לא נועדה לביצוע עבירות והיא לא היוותה כל סיכון ביטחוני, אלא שכל מטרתה הייתה לשהות יחד עם משפחתה.

6. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

7. להשלמת התמונה אוסיף, כי הנאשמת 2 כפרה תחילה בעבירות שיוחסו לה, ואולם בעיצומה של שמיעת הראיות הציגו הצדדים הסדר טיעון, שבמסגרתו כתב האישום בעניינה תוקן, והיא הודתה והורשעה בעבירות שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות ובנסיבות של עצימת עיניים, מספר עבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ובניסיון כניסה לישראל שלא כדין. במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים התבקש תסקיר שירות מבחן בעניינה של הנאשמת והוסכם כי הנאשמת 2 תהיה רשאית לבקש את ביטול ההרשעה וכי המאשימה תבקש להותיר את הרשעתה על כנה. לא נערך הסדר לעניין העונש וטרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינה של הנאשמת 2.

מתחם העונש ההולם

8. הערכים המוגנים באמצעות עבירות הזיוף ושימוש במסמך מזויף הם שמירה על הרצון החופשי של אדם ויכולתו לכלכל את צעדיו והתנהלותו על בסיס מידע אמיתי. ההגנה על ערכים אלה חשובה במיוחד כשמדובר בזיוף מסמכים ושימוש במסמכים מזויפים הנחזים להיות מסמכים רשמיים של המדינה, כפי שנעשה במקרה דנן, שאז פוגעות עבירות אלה גם בשלטון החוק ובמעמדם ובתוקפם של מסמכים רשמיים. נראה כי מטעם זה הואשם הנאשם בביצוע עבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות.

9. עבירת הפרעה לשוטר נועדה לשמור על הסדר הציבורי ולהבטיח את אפשרותם של השוטרים לבצע את תפקידם בשירות הציבור ללא הפרעה.

10. הערכים המוגנים באמצעות חוק הכניסה לישראל הם ריבונות המדינה וזכותה להחליט מי יהיו הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסתם של מי שמהווים סכנה לביטחון המדינה או עשויים לפגוע בביטחון הציבור או בשלומם.

11. מעשה הזיוף דרש תכנון מוקדם והיה בו גם ממד של תחכום, שנועד, ועשוי היה לאפשר כניסתה של הנאשמת 2 לישראל שלא כדין שוב ושוב.

12. הגם שכלל העבירות נועדו לסייע לנאשמת 2, ולכאורה היא בעלת העניין המרכזי בביצוען ובהשגת מטרותיהן, על פי עובדות כתב האישום שהנאשם הודה בהן, הוא היה מי שיזם את ביצוע העבירות ואת הוצאתן אל הפועל, והוא אף הורשע בנוסף בעבירת זיוף בנסיבות מחמירות, שהושמטה מכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינה של הנאשמת 2. בנוסף, הוא הורשע בביצוע עבירת השימוש במסמך מזויף במודעות מלאה, בעוד שהנאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה זו בדרך של עצימת עיניים. מכל מקום, השאיפה לחיות יחד בישראל הייתה משותפת לשני בני הזוג ושניהם היו בעלי עניין שווה במימושה.

13. אמת, השלכות כניסת שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל שלא כדין, עשויות להיות קשות, ולהוביל לעיתים, לפגיעה בגוף ובנפש, ועל כן הן מחייבות גם מתן משקל לשיקולי הרתעה כללית. אלא שבמקרה דנן, לא הובאו

ראיות לסתור את טענתו של הנאשם, כי תכלית העבירות הייתה לאפשר לו ולאשתו לחיות ביחד בישראל, הא ותו לא, וכי העבירות לא נועדו לאפשר ביצוע עבירות פליליות או ביטחוניות נוספות. לצד זאת, הגם שניתן להבין לליבם של בני הזוג שביקשו לחיות יחד, והגם שניתן להבין את התסכול שבו היו נתונים עקב חוסר היכולת להסדיר את מעמדה בישראל של הנאשמת 2 בדרכים חוקיות, לא ניתן להשלים עם ביצוע עבירות על החוק לצורך תכלית זו.

14. הנאשמים נעצרו במחסום, וכניסתה של הנאשמת 2 לעומק שטחה של מדינת ישראל, נמנעה, ואף נתפס המסמך המזויף, ובכך נמנעו הסכנות הכרוכות בהחזקת תעודות זהות מזויפת על ידי הנאשמת 2 לאורך זמן. על בסיס זה ניתן אף לקבוע כי ההפרעה לשוט, שבאה לביטוי בהצגת התעודה המזויפת הייתה קלה ולא מנעה ממנו כליל מלבצע את תפקידו.

15. הנאשם הוא אמנם אזרח ישראל, אך הורשע בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל מכוח דיני השותפות, ועל בסיס הוראת סעיף 34 ברישא לחוק העונשין התשל"ז-1977. על כן, יש לתת את הדעת לכך שהרשעתו בעבירה זאת נובעת מדיני השותפות ולא בשל כניסתו שלו באופן בלתי מורשה למדינה. עובדה זו אף הופכת את הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, ואשר עוסקת בעניינם של מי שלא היה להם היתר כניסה לישראל ונכנסו או ניסו להיכנס אליה, לבלתי רלבנטית.

16. לאור מכלול הנסיבות שתוארו, חלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות והעובדה כי הוא הורשע בביצוע עבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות ומספר חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם כבן 52. שקלתי לזכותו העדרן של הרשעות קודמות כמו גם את העובדה שהוא מקיים אורח חיים מתפקד ותקין במישורי חייו השונים, כי הוא מפרנס עיקרי, ודואג גם למשפחתו המורחבת.

18. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במרבית עובדות כתב האישום שיוחסו לו מבלי שהובטח לו דבר. יש לומר כי כבר בעת שנעצר על ידי השוט, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, ואף הביע חרטה וצער עליהם לפני שירות המבחן. בקבלת האחריות יש היבט של הכרה בפסול, עובדה המצמצמת את הסיכון כי הוא יחזור בעתיד על מעשים דומים. עם זאת, יש לתת את הדעת בהקשר זה להתרשמות שירות המבחן מאופיו של הנאשם כמי שהוא בעל נכונות לעבור על החוק במקרים שאותם הוא תופס כחוסר צדק. לפיכך יש מקום לתת משקל מסוים גם לשיקולים של הרתעה אישית.

19. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי שהומלץ על ידי שירות המבחן, וההתרשמות היא כי מדובר ברצון כן ואמיתי. יש לברך את הנאשם על נכונותו זו ואף לאפשר לו להשתלב בטיפול, ואולם יש לציין, לצד זאת, כי התחום שבו מוצע הטיפול- שליטה בכעסים- אינו מתייחס באופן ישיר לעבירות שבגין הורשע הנאשם, שהן עבירות מתחום המרמה. הטיפול עוד לא החל, וחרף האופטימיות של שירות המבחן, לא ניתן לדעת האם יעלה יפה, ולפיכך אין

מקום במקרה דנן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לפיכך, לא ניתן לקבל במלואה את המלצתו העונשית של שירות המבחן, אשר חורגת ממתחם העונש ההולם.

20. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.6.23 בשעה 8:00 ביחידת עבודת השירות של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שנים מהיום, שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה במילוי הצו והאפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

21. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.